

عنوان مقاله:

ترکیب مدلسازی پارامتری و فیزیکی برای آسیب پذیری ریسک سیل

محل انتشار:

دومین کنگره ملی آبیاری و زهکشی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

فاطمه قهرمانی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه فردوسی، گروه مهندسی آب، سازه های آبی

کاظم اسماعیلی - عضو هیئت علمی دانشگاه فردوسی، گروه مهندسی آب، سازه های آبی

زهرا قهرمانی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه فردوسی، گروه مهندسی آب، سازه های آبی

خلاصه مقاله:

سیل یکی از رایج ترین و گسترده ترین خطرات طبیعی به جان و مال و زندگی انسان هاست. شناسایی خطر در مناطق سیل خیز نیازمند تصمیمگیری برای مدیریت ریسک سیل، برنامه ریزی در سطوح بالا و طرح های پیشنهادی دقیق است. روشهای بسیاری برای انجام چنین مطالعاتی در دسترس است. مطلوبترین و در نتیجه مورد استفاده ترین راه نقشه برداری طغیان رود مبتنی بر کامپیوتر است. راه کار دیگری که به تازگی پذیرفته شده استفاده از رویکردی پارامتری از ارزیابی آسیب پذیری است. هر کدام از این روشها دارای مزایا و معایبی هستند که کار را برایتصمیم گیرنده سخت می کنند. این مقاله بر روی چگونگی استفاده از این دو روش به وسیله مقایسه تمرکز دارد و در انتها به این نتیجه می رسد که روش پارامتری (FIV) یکی از مناسب ترین روشهایی است که آسیب پذیری سیل را ارزیابی می کند. در حالی که این روش رویکرد قطعی را محدود کرده است اما ارزیابی آسیب پذیری آن دارای پایه علمی قوی تری است.

کلمات کلیدی:

سیل، آسیب پذیری، ریسک، مدلسازی فیزیکی، شاخص آسیب پذیری سیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/555068>

